

at de Ændringer, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, er tilstrækkelige.

Forslaget om at lade Loven komme til Behandling og Urafstemning blandt Tjenestemændene burde have været gennemført. Ligeledes havde Mindretallet ønsket, at det i Loven eller i det samlede Udvalgs Betænkning skulde være udtrykt, at ingen Person kan opnaa Ansættelse som Tjenestemand, hvis han under Besættelsen har optraadt saaledes, at han vilde være blevet afskediget efter Lov Nr. 322 af 7. Juli 1945, saafremt han havde været i Statens Tjeneste i omtalte Periode. Til Trods for at man fra anden Side i Udvalget slog fast, at saadanne Personer ikke vil blive ansat af Administrationen, lykkedes det ikke at finde en Formulering, som kunde samle Udvalget. Videre burde der efter Mindretallets Mening være taget Hensyn til de ugifte Tjenestemænds Henstilling om Ydelse af fuld Regulerings-tillæg fra det fyldte 40. Aar, Kontormedhjælpernes Ønsker om en bedre lønmæssig Placering, Ekstrakontoristernes Ønske om fast Ansættelse, Sygeplejerskernes, Fængselsbetjentenes og en Række andre Tjenestemandsgruppers Ønsker.

Medens det maa erkendes, at en Forbedring af f. Eks. Videnskabsmændenes og Gymnasielærernes Kaar vil faa vidtrækkende Følger for andre Omraader, maa Mindretallet hævde, at Forbedringer ud over Forslaget er nødvendige og mulige for Kontorister, Motorførere, Fængselsbetjente, Sygeplejersker og Officiantgruppen. Det maa endvidere fastholde Nødvendigheden af Afskaffelse af Lønfradraget for Aspiranter, Nedsættelse af Aldersgrænsen og Gennemførelse af ensartede Reguleringsstillæg for gifte, ugifte og samgifte Tjenestemænd.

I Overensstemmelse hermed stiller Mindretallet Ændringsforslag under Nr. 1, 4, 6, 9—12, 15, 16, 21, 48, 49, 61, 71—74, 77—79, 83, 85, 86, 89, 93, 94, 96, 98, 99, 149, 150, 154, 155 og 164.

Udvalget har drøftet Forholdene for de Pensionister, der er afgaaet fra Tjenesten

før denne Lovs Ikrafttræden og derfor pensioneret efter de hidtil gældende Pensionsbestemmelser. Der har i Udvalget været Enighed om, at den Forbedring af Tjenestemændenes og de fremtidige Pensionisters Kaar, som den nye Tjenestemandsløvs bevirker, maa medføre, at der ogsaa tilvejebringes en Forbedring i Kaarene for de før Lovens Ikrafttræden pensionerede. Udvalget har derfor rejst Sagen i et Samraad med Finansministeren, der har udtalt, at det var hans Hensigt paa lignende Maade, som Tilfældet havde været efter Vedtagelsen af Tjenestemandsløven af 1919 at gøre de omhandlede Pensionisters Forhold til Genstand for nærmere Overvejelse, eventuelt ved Nedsættelse af et mindre, sagkyndigt Udvalg, hvorefter der vilde blive stillet Forslag om de Foranstaltninger, som herefter maatte skønnes paakrævede.

Der er til Udvalget fremkommet en Henvendelse fra 17 Civilingeniører ved Danmarks tekniske Højskole, som har ønsket, at Betegnelsen for de 2 eksisterende Stillinger som „Laboratorieingeniør“ ændres til „Laboratorieingeniør af 1. Grad“, medens Betegnelse for 17 Assistentstillinger (Amanuensisstillinger) ændres til „Laboratorieingeniører af 2. Grad“, og at der tillægges disse Tjenestemænd den samme Løn som Civilingeniører i andre Statsinstitutioner; der er særlig peget paa Told- og Trafiketaternes 6. Lønningsklasse. Det er fremhævet, at de omhandlede Civilingeniører udfører saavel Forsknings- som Undervisningsarbejde, samt at de helt eller delvis forestaar paagældende Afdelings daglige Drift. Spørgsmaalet har været nærmere drøftet med Administrationen, og der er derefter i Udvalget Enighed om, at den rimeligste Ordning vil være, at de omhandlede Ingeniører henføres til de ved Højskolen normerede Stillinger som Amanuenser af 1. og 2. Grad, men at der paa Finansloven stilles en speciel Bevilling til Raadighed, saaledes at der kan ydes et passende Vederlag for det med Stillingen forbundne ganske særlige Undervisningsarbejde.